

Triple-A vereniging opgericht 20-10-1992.
Correspondentieadres:
Secretaris Joost Wesselingh
Burmaweg 4 2381 NZ Zoeterwoude

NIEUWSBRIEF

Inhoudsopgave	pag
<i>Beste Leden</i>	2
<i>Verslag Nieuw Zeeland</i>	3
<i>Herinnering aan Bill Weeks en aAa</i>	7
<i>Verslag van Ieren over Trip in Nederland</i>	9
<i>Nieuwe website Triple-A vereniging</i>	12
<i>Europese conferentie Duitsland</i>	12
<i>Triple-A ervaringen Familie Verloot</i>	14
<i>Op bezoek bij Familie Kalsbeek</i>	16
<i>Aankondiging jaarvergadering</i>	20
<i>Bestellen van het boek "Creating Balance Between Form & Function"</i>	20

Deze prachtige jersey stier fotografeerde Jan in Nieuw Zeeland

Beste leden,

Het zal u niet ontgaan zijn dat Triple-A dit jaar 60 jaar bestaat. Een mooie mijlpaal, zeker in een segment als de fokkerij, die aan snelle veranderingen onderhevig is. Triple-A is al 60 jaar onveranderd een stabiele factor in de fokkerij juist omdat het niet hoeft te veranderen. Er is nog nooit iemand geweest die, iets van wat Bill Weeks 60 jaar geleden constateerde in dieren en middels code`s op papier heeft gezet, heeft kunnen bewijzen dat er wat niet klopt aan het systeem. Ongelofelijk knap als je daar nu over nadenkt.

We hebben als vereniging, middels een advertentie in het themanummer van Holstein-world, de familie Weeks en het management van aAa, de analyseurs en alle veehouders die gebruik maken van aAa, gefeliciteerd met deze mijlpaal. Ik wil dat graag op deze plaats nogmaals doen: gefeliciteerd en nog veel werkplezier met aAa.

Ongeveer 1/3 van die periode is aAa in Nederland, Jan Schilder is 20 jaar geleden begonnen als analyseur, in een niet zo makkelijke tijd. Hij kon niet rekenen op veel medewerking, Jan bedankt voor je passie en doorzettingsvermogen en gefeliciteerd met die 20 jaar!

Je vraagt je weleens af hoe de Holstein koeien er uit gezien zouden hebben als triple-A er niet was. Ik ben er van overtuigd, dat ze heel anders zouden zijn, niet voor niets gebruiken veehouders die niet met triple-A werken andere rassen omdat ze niet tevreden zijn over de kwaliteit van hun koeien. Deze zomer stond in de veeteelt dat 36 % van de vaarzen in Nederland geen tweede-kalfs koeien worden, ik schrok ervan en vind het ongekend hoog, temeer omdat er ook bedrijven zijn die tot

een percentage komen van onder de 10%. Dus zijn er ook bedrijven waar misschien wel meer dan 50% geen 2de kalfs koe wordt. Triple-A en het gebruik van goede stieren zou kunnen helpen om dit probleem aan te pakken. Het eerste is niet zo moeilijk, dat is en kwestie van een afspraak maken met een analyseur en je gaan verdiepen hoe je met de code`s die je krijgt om moet gaan. Het tweede lijkt wel steeds lastiger te worden, al schreeuwen de advertentie`s in de vakbladen je toe dat er al weer een betere stier is. En dat zijn steeds vaker stiertjes die `m net uit de broek kunnen krijgen, wat moet je er mee? Zelfs de stieren die al fokstierdochters in hun index hebben zijn vervuult met genomische informatie. Wil iedereen dit wel of ben ik de enige die gewoon betrouwbare informatie wil? De vraag is nog nooit gesteld of wij veehouders dit wel willen. De KI`s zijn op dit moment bezig de fokkerij en de veehouders van elkaar te vervreemden en dat is niet goed. Fokkerij is toch altijd een onderdeel van ons werk geweest dat voor een beetje extra werkplezier zorgt. En waar we met elkaar proberen aan veeverbetering te doen. V.Z.O.D., zo noemden veel vvb`s zich: Verbetering Zij Ons Doel, misschien moeten we die naam weer vaker gebruiken, zodat het ons herinnert waarvoor we aan fokkerij doen. En als je de laatste index-draai bekijkt valt het niet mee om daar een paar stieren te vinden die er bovenuit steken, waar je mee vooruit kunt gaan. Ja maar ze zijn allemaal goed, krijg je dan te horen. Oh ja, en hoe komt die 36% uitval dan? Iemand kwam met een goed idee: laat KI`s hun stieren filmen en op hun website plaatsen, zodat wat we zien, mee kan wegen of we een stier gaan gebruiken.

De voorbereiding voor de jaarvergadering is in volle gang. Phil Hasheider heeft een boek geschreven over 60 jaar aAa, hij is onze hoofdgast die dag, daarnaast zijn we nog bezig met enkele sprekers die een korte collum uitspreken over 60 jaar Triple-A. Elders in deze nieuwsbrief meer hierover en hoe u een boek kunt bestellen. De datum is, zaterdag 27 november in Swifterbant, dat kunt u alvast noteren maar u krijgt nog een uitnodiging. Wij rekenen weer op een goede opkomst, tot dan.

De voorzitter.

Bezoek aan Nieuw Zeeland, Maart 2010

Drie weken nadat Jim en ik de halfjaarlijkse Europese stieren trip hadden afgesloten ga ik op weg naar Nieuw Zeeland om op uitnodiging van LIC daar stieren te analyseren. Rond 11:00 uur vertrek ik van Schiphol. Via Singapore kom ik rond middernacht in Auckland op het noordereiland aan. Een reis van 26 uur waarin in 2 keer de zon te hebben zien opkomen.

De volgende morgen word ik door Cees van Baar van Samen NZ opgehaald. Hij heeft de hele tour hier georganiseerd.

Rond 11 uur arriveren we bij LIC waar we ongeveer 50 stieren moeten analyseren. Deze verblijven jaarrond buiten over een groot aantal hectares.

Ze hebben allemaal een eigen stuk grond met stroomdraad er omheen, en sommige staan aan een lange ketting, een prachtig gezicht.

Al snel viel op dat ze hier niets om centimeters geven, en ik zag allerlei verschillende pedigrees en kleuren, oa. holsteins, jerseys en crossies voorbijkomen.

De meeste koeien hier moeten het alleen van gras doen, en veel lopen

om bij het gras te komen. Dat is dan ook direct de verklaring dat de Nederlandse stieren Aldo, Glanldorf en Nordkap het hier heel goed gedaan hebben in het verleden. LIC is de grootste coöperatie in NZ, ze hebben een index ontwikkeld (BW) speciaal voor de Nieuw Zeelandse omstandigheden. Dat gaat zo ver dat als je gemiddelde koeindex hoger is je meer geld kan lenen bij de bank, zonder dat er word gekeken naar de koeien, productie of economisch resultaat. Cees kon bedrijven met de hoogste BW, maar met een productie van maar 4000 liter. Weer een voorbeeld dat wanneer cijfers als doel gebruikt worden en niet als hulpmiddel het niet de gewenste resultaten geeft. S`middags naar de thuisbasis van Samen Nieuw Zeeland gereden, waar ik ook een aantal stieren voor hun analyseer. Cees is nu een aantal jaren bezig, en het begint aardig te lopen. Hij verkoopt hier de Ki Samen stieren, maar heeft ook een aantal eigen stieren uit Nieuw Zeelandse koeien.

Grasbalen voor de winter, de droge koeien krijgen er elke dag een stuk grond en baal bij

De volgende morgen vertrekken wij vroeg richting het midden van het

Noorder Eiland waar we rond 11 uur arriveren bij Bruce Cameron, waar Jim 5 jaar geleden ook al heeft geanalyseerd. Bruce melkt een 150 hoornloze jerseys en heeft veel contacten in de USA, en is zo in aanraking met het analyseren gekomen. Hij hoopt dat het niet weer 5 jaar duurt voordat er een analyseur komt, maar ik denk niet dat het weer zo lang zal duren, want LIC wil elke 2 jaar hun nieuwe stieren laten analyseren.

S`middags de rest van de stieren van LIC geanalyseerd op hun tweede locatie in het Zuiden, ook hier weer verspreid over een heel groot gebied.

Aan het einde van de dag bij een station geweest waar Cees de stieren heeft staan die sperma produceren. Vervolgens zijn we nog bij een veehouder met 1100 koeien geweest die het anders deed dan veel NZ veehouders, hij had namelijk 2 voerpaden waar de dieren na het melken gevoerd werden voordat ze het land in gaan. Met goede resultaten, hij had gezondere koeien, meer melk en een lager uitval.

De volgende dag naar het biologisch bedrijf van Jaimie Tait, hij verwerkt al zijn melk zelf tot verschillende producten en is hiermee zeer succesvol. Hier vinden we de dieren verspreid over een heel groot stuk land en moeten we ze zelfs tussen de bomen zoeken. Ik voel met net een soort survivalmen.

Jaimie heeft een mix van allerlei rassen en kleuren en heeft inmiddels de meeste van de dieren hoornloos. Aan het einde van de dag brengt Cees mij naar Wellington waarna ik na een vlucht van 2 uur in het zuiden van het zuidoosteiland arriveer en daar word opgewacht door Piet

Koeien zoeken in de bosjes

van der Ven, de vertegenwoordiger van Cees op het Zuidoosteiland.

De volgende morgen op weg naar Cees en Ellie Oostveen. Cees is één van de oprichters van de Triple-A vereniging en liet al in 1987 zijn eerste koeien analyseren door Phil Hasheider.

Piet en Cees hadden een zogenaamde fieldday georganiseerd, waar een 15 belangstellende veehouders op af waren gekomen.

Voor de meeste was het verhaal volkomen nieuw. Zeker voor diegenen die alleen maar naar de BW index kijken, wat in NZ tot doel is verheven. Het was voor hun dan ook een aparte ervaring om over KOEIEN te praten. Je merkt steeds meer dat er steeds minder naar koeien word gekeken. Mensen kijken je soms aan of ze water zien branden als je ze uitlegt hoe hun dieren functioneren waar ze alle dagen mee werken. Dat is ook vaak het grote probleem van al die cijferbrij die word geproduceerd. Er word bijna niet meer over het functioneren van de koe gepraat. Zodoende is men volkomen vergeten hoe een goede melkkoe er eigenlijk uit hoort te zien. Piet had voor de laatste dag nog een toeristisch programma in elkaar gezet. Maar dat werd al snel omgegooid door een telefoontje van de familie Blom. Hier hebben we totdat het zo donker werd dat we de

oornummers niet meer konden lezen, al zijn jongvee nog geanalyseerd. De Familie Blom is 10 jaar terug zo van school naar NZ gegaan en melken inmiddels 1200 koeien. Zij denken out of the box en hebben inmiddels 3 stallen gebouwd en melken jaarrond. Een echte trendzetter en geen trendvolger. De volgende morgen weer vroeg naar het vliegveld van Invercargill, waarna ik na 36 uur weer terug was in Heerhugowaard. Daar zat inmiddels het huis vol familie omdat mijn vrouw Coby jarig was. De trip was absoluut de moeite waard. Veel gezien en geleerd, een trip die elke Nederlandse veehouder

een keer zou moeten maken omdat de melkveehouderij groter is dan alleen Nederland. Je kan daar leren hoe het is om al jaren tegen wereldmarktprijs te moeten werken in een land dat het hoofdzakelijk moet hebben van export. Ik wil Cees, Annie, Piet en Nellie bedanken voor het zeer gastvrij verblijf en goede organisatie. Ik hoop snel weer een keer naar dit fantastische land terug te keren, met zijn prachtige natuur en zeer schone lucht, 20 miljoen koeien en ook nog eens 30 miljoen schapen.

Groeten, Jan

Een 13 jarige Jersey

Fieldday bij Cees en Ellie Oostveen

Cees Oostveen toont het bord die hij gekregen heeft voor zijn inzet voor onze vereniging

Een stiermoeder van Cees van Baar

Herinnering aan Bill Weeks en aAa.

(Holstein World juni 2010)

Door Merlin Carlson.

Opgroeiende op een klein melkveebedrijf met grade (niet stamboek) koeien, ben ik in 1950 zelf een boerderij begonnen met mijn vrouw Marilyn. Rond 1953 molken we 40 koeien in Poplar Grove in het noorden van Illinois.

We raakten geïnteresseerd in stamboek koeien door onze burens Don Ellington, Clyde Curtis, Lawrence Larson en George Crawford.

We besloten om met de opbrengst van een paar slacht koeien een aantal stamboekdieren te kopen. In 1954 kochten we 10 stamboek pinken, maar omdat wij nieuw waren in het stamboek circuit werden we niet zo eerlijk behandeld en kregen we niet wat we afgesproken hadden.

Ik raakte ontmoedigd en vertelde mijn vriend Don Ellington dat ik weer met het stamboek wilde stoppen.

Don moedigde mij aan om mee te gaan naar de Boone Winnebago Holstein Bijeenkomst. De spreker die avond was Bill Weeks die zijn aAa fokkerij programma over **scherp** en **rond** uit kwam leggen.

Na zijn inleiding raakte ik met Bill aan de praat, en hij bood mij aan om naar de pinken te komen kijken. Ik herinner me nog dat hij bij het koffie drinken wat aantekeningen maakte over hoe de kalveren er uit zouden zien en hoe ze eruit zouden zien als zij afkalfden. Later bleek dat het precies zo uitpakte als Bill had voorspeld.

Nadat Bill naar Rockford verhuisde vroeg hij mij of hij mocht komen om het nieuwe systeem van cijfers

achter de letters R en S uit te leggen, om zo aan te geven wat de dieren het meeste nodig hadden in de paring.

Wij besteden vele uren in onze Squaw Prairie stal.

Ik denk dat elke paring waar we over spraken, de nakomelingen zich precies zo ontwikkelden zoals Bill voorspelde.

Bill en ik werden goede vrienden en ik bleef onze stamboek veestapel ontwikkelen.

Hij heeft mij geholpen om een Raven zoon te selecteren die RRS was and ook de Lone Elm Texal Highcroft zoon van Grant Richards uit Utah, een SSR stier.

De Raven zoon was 543126 geanalyseerd en de High Croft zoon 216345, zodat ze elkaar goede aanvulden en ik ze enkele jaren achtereen op mijn veestapel gebruikte.

Hij hielp me ook jarenlang bij de selectie van inzendingen voor de Boone Winnebago Holstein veiling toen ik daar manager was.

Ook een volgende keer volgde ik Bill zijn advies weer op. Ik accepteerde de baan die mijn kerkvriend Wally Lindscoog mij aanbood als manager van het Arlinda bedrijf.

Bill analyseerde al een aantal jaren bij Arlinda.

Zo verhuisden Marilyn en ik in 1961 naar Californië. In die tijd had Arlinda de stieren Elsie Leader en zijn halfbroer 49'er, beide gefokt door Elmer Dawdy uit Kansas. En ook hadden ze Chambric ABC, gefokt door het Cambric bedrijf, veel gebruikt.

Alle drie de stieren hebben daarna een grote KI carrière gehad.

We hadden die tijd heel veel melk onder de koeien, maar Bill herinnerde ons er aan dat we wat

meer bot en kracht in de koeien nodig hadden.

Hij kwam met het idee om naar de opheffingsveiling van het Pawnee bedrijf in Nebraska te gaan.

Zij hadden een aantal stieren gebruikt die wel veel bot en kracht in de dieren bracht, en nog steeds goed produceerden.

Een van mij eerste opdrachten bij Arlinda was om naar de verkoop van het Pawnee bedrijf te gaan en de koeien te bekijken.

Ik was speciaal geïnteresseerd in een koe genaamd "Beauty". Met haar platte botten, diepe ribben en brede borstkas zag ze er uit als een hele efficiënte koe.

Het meest interessante was dat zij drachtig was van een RRR stier van de KI.

De zoon die uit haar geboren werd noemden we Pawnee Farm Arlinda Chief, vernoemd naar een vriend die hoofd van de veehouderij afdeling van de Modesto Junior School was. Hij was een volbloed Amerikaanse Indiaan en we noemden hem altijd Chief.

Als Chief opgroeid ontwikkeld hij zich tot een hele sterke 4 (strong) stier, en toen zijn dochters jaarlingen waren dachten wij dat ze te rond waren om genoeg te kunnen produceren, maar nadat ze afkalfden vertelde onze melker Joe Silva, aan Wally en mij, we hebben nu een stier waarvan de dochters echt melk willen geven.

Dus Bill had opnieuw gelijk.

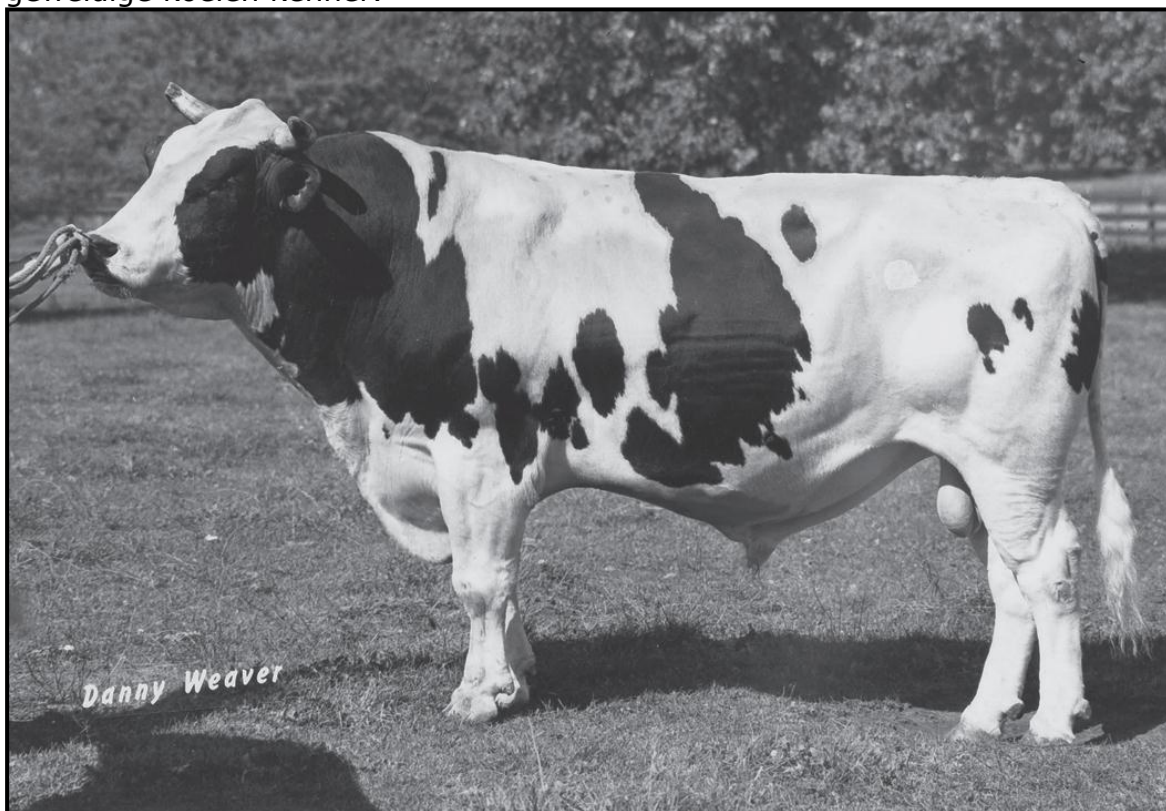
Toen de Arlinda Chief dochters in heel het land aan de melk kwamen werd hij de hoogste productie stier van het ras. En nog belangrijker denk ik: hij bracht meer hoge productie zonen en kleinzonen dan welke andere holstein stier dan ook!

Ik bedank Bill Weeks en aAa voor de richting die hij mij gegeven heeft in de Stamboek Holstein fokkerij. Het was een prachtig leven om 40 jaar met stamboek Holstein dieren te mogen werken, en de beste fokkers te helpen met het selecteren en ontwikkelen van hun veestapel. Ik wil ook Bill zijn dochter Mary groeten, ik herinner me de dag nog goed dat ze werd geboren. Vele jaren heb ik koffie gedronken bij je vader en moeder in hun huis in Rockford. Ook dank aan Holstein World, voor de prachtige hulde aan Bill Weeks, A Great Cow man, oftewel een geweldige koeien kenner.

Van de Holstein World redactie:

Geboren in Illinois, maar de grootste tijd van zijn Holstein Carrière besteedde Merlin Carlson in Carlifornie waar hij manager was van het Arlinda bedrijf in Turlock. Ook was hij vele jaren manager en veilingmeester.

Nadat hij met pensioen ging vestigde hij zich opnieuw in Rockford IL. Hij schreef deze brief als reactie op het April nummer van Holstein World, die volledig was gewijd aan Bill Weeks en 60 jaar aAa.

Deze onsterfelijke Holstein stier was het resultaat van de fokkerij filosofie van Bill Weeks, die de architect was van de stier zijn geboorte op het Arlinda bedrijf, waar Chief veel gebruikt werd, gepromoot werd, en verkocht aan de KI.

Trip naar Nederland Juni 2010

Onze namen zijn John Moroney en Lory O Hanlon, we zijn beide melkveehouders in Ierland en melken beide rond de 80 koeien. John woont in Clare, in het westen van Ierland and Lory in Kilkenny in

het zuidwesten. We kennen elkaar van onze deelname aan keuringen door heel Ierland. Beide hebben we een grote interesse in het fokken van Holsteins. We hadden beide twijfels over de richting waarin we het ras aan het fokken waren op onze bedrijven, we hadden het idee dat

onze koeien te teer werden en te moeilijk om te managen. We hebben de zo genaamde topstieren de laatste 10 jaar gebruikt en we waren niet gelukkig met de resultaten die we daarmee kregen.

Als eerste hoorden we van aAa en haar verdiensten van John Cunnane, een collega veehouder. We hebben daarna contact opgenomen met Marcel Verboom die onze veestapels als eerste analyseerde in het voorjaar van 2009. Marcel's eerste bezoek liet een blijvende indruk na op ons alle twee en daarna begonnen we anders naar onze koeien te kijken. We begonnen het steeds beter te snappen en de voordelen van het de aAa methode steeds meer te waarderen.

In 2010 ontstond het verlangen om bedrijven te bezoeken die aAa al voor meerdere generaties gebruikten in hun fokprogramma. We wouden graag zien wat het effect van aAa kon zijn op onze bedrijven over 15-20 jaar. Alhoewel het aAa gebruik in Ierland maar net van de grond is, moesten we daarvoor wat verder reizen. Na met Marcel gesproken te hebben kwam het besluit om Nederland te bezoeken om te zien hoe aAa werd gebruikt door Nederlandse veehouders in hun fokprogramma's. Ook leek het ons leuk om het Nederlandse systeem van veehouden te aanschouwen, koeien die vele volumes melk met hoge gehalten produceren.

In Juni van dit jaar zijn we voor 3 dagen naar Nederland gereisd om verschillende bedrijven die aAa gebruikten te bezoeken. Het was

tijdens deze trip dat we echt van dichtbij de positieve effecten van aAa konden zien. In alle veestapels waar we geweest zijn zagen we goede uitgebalanceerde, sterke, open, melkrijke Holsteins, koeien die grote hoeveelheden melk konden produceren zonder onder grote druk te staan. Elke veestapel die we bezochten hadden weer andere stieren gebruik, maar de resultaten bleken overal hetzelfde te zijn. Er was veel minder variatie, zoals we die wel ervaren op onze eigen bedrijven. Sommige van de bedrijven die we bezochten waren met 1 of 2 paringen van de aAa methode afgeweken om in plaats daarvan de "Hot Bull" te gebruiken. Deze nakomelingen vielen op in vergelijking met hun bedrijfsgenotes als zere duimen!!

Een kleine Ier en een grote Nederlander: Hepke Postma en Lory

We waren beide voor 90% overtuigd van de voordelen van aAa voordat we naar Nederland kwamen. Echter, sinds onze terugreis is dat nu veranderd in 110% zeker dat het de beste methode is om ons te assisteren om betere koeien te fokken. We zijn grote voorstanders van aAa geworden na onze terugkeer en overtuigen collega veehouders om het ook te gebruiken.

Voor alle bedrijven die we bezocht hebben: Johan van Houwelingen van de Schothorst Feed Research, Landbouwluis, Brand de Haan, Eelco Zandvliet en zijn vrouw, Patrick Maassen, John de Vries hartelijk

dank voor de gastvrijheid. Ook onze kennis Hepke Postma en de Postma familie bedanken dat we bij hun konden overnachten. And last but not least, Marcel bedankt voor energie en tijd die je voor ons vrijgemaakt hebt.

Het was een heel informatieve reis die stemt tot nadenken en die we nooit zullen vergeten. De volgende keer dat er een kleine huurauto langs uw oprit vliegt, zouden het best wel eens twee Ierse jongens kunnen zijn die weer terug zijn voor een volgende keer naar al die aAa – koeien kijken.

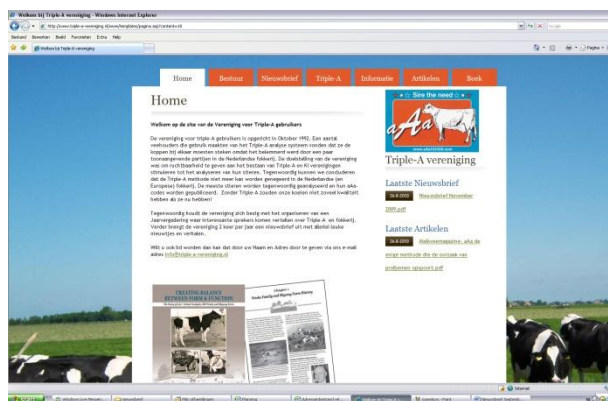
Zeedieker Mon Chri 1 wordt bekeken bij Landbouwluis in Genemuiden. Haar moeder is geanalyseerd met 5314 (vooral 5 en 3 nodig) Haar vader Ja Bob Jordan was geanalyseerd met 345

Nieuwe website Triple-A Vereniging

Vorig jaar is er tijdens een bestuursvergadering het idee ontstaan om een website op te zetten van de vereniging. De site is een mooi vertrekpunt geworden voor onze vereniging om ons naar buiten uit te dragen. Het leidt u naar alle mogelijke facetten rond aAa. Zo staan er links naar de officiële aAa website, de Nederlandse uitlegpagina, het boekje van Willem van Laarhoven, het boek van Phil Hasheider en van allerhande artikelen die in vakbladen gestaan hebben. Ook plaatsen wij onze nieuwsbrieven enige tijd na uitgave op de site.

Ook voor de nog onwetende Nederlandse boer is het een opstap om eerst via hun moedertaal in contact te komen met aAa.

De website is te vinden op www.triple-a-vereniging.nl

aAa conferentie Duitsland

In de week van 24 t/m 28 mei hadden we de Europese aAa conferentie vlakbij het melkveebedrijf van onze collega Christoph Loser in Röemerstein-Boehringen in het zuiden van Duitsland. Hier waren we met de Europese analyseurs bij elkaar met als doel met elkaar te communiceren

en van elkaar te kunnen leren. Het thema was omschreven als "From Basics to Bull Committee" wat inhield dat we zowel basis dingen behandelen en wat er voor nodig is om deel te nemen om stieren te analyseren.

De beschikbare morgens waren ingepland om over koeien en stieren te praten aan de hand van foto's via PowerPoint en om allerhande zaken rondom het analyseren door te nemen. Ook had Jim zijn zoon Dann meegenomen om ons verschillende bewustzijnstesten af te nemen. Jim heeft me wel eens verteld dat hij zijn ego in de auto achterliet wanneer hij Jan assisteerde met stieren analyseren. Dit is omdat we als mensen vaak dingen die we "denken te weten" omdraaien in wat we "weten". Hierdoor weet je automatisch niet meer wat je "niet weet" en sta je niet meer open om te leren. Als je uit elkaar kunt houden wat je weet, niet weet en wat je denkt wat je weet dan kunnen we bouwen op datgene wat we weten, wat we niet weten kunnen we door als groep met elkaar te communiceren ervoor zorgen dat we meer te weten komen. Wij zijn als analyseurs in verschillende landen vaak alleen op pad en als we ons bewust zijn van bovenstaande dan kunnen we als groep op een hoog niveau proberen te blijven en zelfs nog veel hoger klimmen, zonder dat een ieder er zelf wat bij gaat bedenken omdat zijn ego denkt iets te "weten".

Ook liet Dann ons een filmpje zien waar we de hele week nog veel lol om gehad hebben. Je kan soms zo in iets opgaan dat je de dingen die er omheen gebeuren niet meer ziet, Dann liet ons een filmpje zien waarbij we moesten tellen hoe vaak de bal rondging, omdat iedereen zo gefocust was op het tellen van de bal was er niemand die de Gorilla door

het beeld heeft zien komen. Op internet is de Gorilla test te vinden op www.youtube.com en dan "selective attention test gorilla" invullen.

De middagen waren bedoeld om "Live Cow" oefeningen te doen. Hiervoor gingen we naar het bedrijf van Christoph die samen met zijn ouders een melkveebedrijf van plusminus 120 melkkoeien runt. Hier hebben we verschillende koeien gezamenlijk geanalyseerd. Ook hier waren er verschillende oefeningen opgezet, bijvoorbeeld bij koeien i.p.v problemen de kwaliteiten op te schrijven of beide. Ook één van die oefeningen was om in een kort tijdsbestek alle koeien die rondgeleid werden te analyseren om ons hersens even te laten voelen om op hoge snelheid te moeten analyseren.

We hadden verwacht Jan in een Gorilla pak te zullen aantreffen tussen de koeien toen hij de koeien rond jaagde, maar niemand die het gezien heeft!

Buiten de programma was er natuurlijk gelegenheid om met zijn allen op te trekken en van allerlei ondervindingen met elkaar te delen. Al met al een zeer geslaagde week die in zeer goede sfeer is verlopen .

Groeten,
Jurjen Groenveld

De Europese analyseurs in Mei bijeen in Zuid Duitsland. Achteraan de Nederlanders, op de voorste rij vergezeld door Amerikaanse collega Tim Baumgartner , Jim Sarbacker, Christoph's vader Hans, Christoph Loser met zijn vriendin Julia, Daniele Valcavi en Franck Laviec. Joost van der Horst kon door familieomstandigheden helaas niet aanwezig zijn.

Triple-A ervaringen Familie Verlodt

Wij zijn Johan en Peggy Verlodt-De Smet en hebben 3 kinderen; Justine (12), Helena (10) en Henri wordt 8 en komen uit het Belgische Drongen

We zijn al 16 jaar actief in de landbouw en baten een eerder klein melkveebedrijf van 30 melkkoeien uit met bijhorend jongvee en ook witblauw mestvee.

De productie komt op een gemiddelde van 9480 liter melk met 3,98% vet en 3,20 eiwit.

De koeien staan 's winters in een aanbindstal. De standplaatsen zijn 1,25m breed en 1,80 m lang. Met behulp van de koetrainer houden we ze zo netjes mogelijk. Tijdens de zomerperiode gaan ze dag en nacht naar de weide. 's Nachts wordt er kuilmais bijgevoerd en bierbostel.

Ik ben gepassioneerd door alles wat met fokkerij te maken heeft. In 1998 zijn we met het Triple-A-systeem begonnen. Nu 12 jaar later zien we duidelijk de kracht van het systeem. De koeien zijn completer gebouwd en bij een stijgende productie zijn de gezondheidsproblemen gedaald. Ook hecht ik meer belang aan een goede, diepe pedigree dan aan een hoge index of genomics-waarde. Wat vooral opvalt, is dat de koeien, pinken en kalveren beter en sterker van bouw zijn. Daardoor zijn we ook meer en meer gaan deelnemen aan prijskampen.

Onze eerst deelname was op de "Nacht van de Holstein" in Libramont in 2007 waar we een 5de plaats behaalden met Charyka (v. Champion x Windstar x Paxton). Daar waren we best gelukkig mee op een show van dergelijk niveau. Charyka kreeg ook de maximale score als vaars: 89 ptn.

Oost-Vlaamse prijskamp

In 2007 haalde Vicky (Jordan-red x Cadon x Aero Wade x Jump) het tot vaarzenkampioene roodbont.

In 2008 werd diezelfde Vicky reservekampioene roodbont jonge koeien, en uierkampioen.

Met Féline (Colombo x Red Marker x Laredo-red) hadden we in datzelfde jaar de vaarzenkampioene.

In 2009 werd Féline reservekampioen roodbont jonge koeien. Vicky werd kampioen bij roodbont jonge koeien en algemeen kampioen. Ook hadden de beste bedrijfsgroep roodbont. Bij de kalveren behaalde Lydia (Stardust x Lindy x Rudolph x Rc matt x Leadman x Sheik x Citation) de 2de plaats, en werd voorgebracht door Justine.

In 2010 werd Bieke (v. Sept. Storm x Laurel red x Arpagone x Belwood x Jump) vaarzenkampioen zwartbont, Féline kampioen jonge koeien roodbont en uierkampioen en werd onze Vicky, inmiddels gewaardeerd met EX90, kampioen oude koeien roodbont, algemeen kampioen roodbont en dagkampioen over beide rassen (zwart en roodbont).

Dit is wat de prijskampen betreft.

Op gebied van langleefbaarheid en duurzaamheid zien we ook al resultaten, in het bijzonder:

Justina (Red marker x Laredo red x Lilly Pond = roodbonte Enhancer zoon uit een Elevation moeder). Ze geeft tot op de dag van vandaag 71086 liter in de 7de lactatie en leeftijdsgenoot

Ombra (Baker x Rudolph x Jubilant) 76551 liter eveneens in de 7de lactatie.

Mede door deze resultaten in zo een korte tijdspanne is ons vertrouwen in aAa alleen maar toegenomen.

Groet, Johan & Peggy Verlodt-de Smet

Vicky EX 90 (Jordan x Cadon x Aero Wade) 4 jaar achtereen succesvol op de Oost Vlaamse Prijskamp

Deze foto willen we u ook niet onthouden. Het is een Kian uit een Tops die Jan in Mei fotografeerde in Portugal bij de Familie van Kooten in Evora.

Op bezoek bij Familie Kalsbeek in Zeewolde

We rijden op een mooie najaarsdag door de Polder naar de Familie Kalsbeek, die aan de Lepelaarsweg in Zeewolde boert, we worden verwelkomt door Gosse Kalsbeek. Gosse verteld dat hij sinds '92 of '93 aan aAa doet en kwam in aanraking met Triple-A door Fedde v/d Meer uit Nieuw Buinen en Hans Kraal uit Echtenerbrug, en dacht dat het systeem ook wel bij hem paste. In de beginjaren zocht hij aan de hand van de aAa nummers zelf de stieren bij de koeien, Wim de Boer van Veecom kwam er overigens ook altijd al sinds hij met aAa begonnen was en sinds 4-5 jaar zoekt hij samen met Wim een groep stieren uit die hij wil inzetten en zoek Wim de meest geschikte stier voor de koe uit, Gosse geeft zelf aan niet zo'n "stamboom sneuper" te zijn en daar ook niet alle tijd voor te hebben. Wim kan daarom beter rekening houden met een passende bloedvoering en inteelt.

We nemen een kijkje in de stal en zien dat alles er netjes en verzorgd bijligt, de koeien liggen goed in het zaagsel. Het achterste gedeelte is diepstrooisel boxen en het voorste deel matten. Maar Gosse denkt erover om de hele stal diepstrooisel te maken omdat er op de matten wat teveel melk wordt uitgelegd. In de oude boxen in het oude gedeelte is de schoftboom verhoogd met een tussenstuk. Het zeil aan de zijkant is wanneer het kan helemaal naar beneden en de koeien kunnen bij het opstaan dan met de kop naar buiten. Gosse vind dat zijn koeien eigenlijk te weinig ruimte hebben en er te veel koeien op een kleine ruimte leven, hij vind dat dit eigenlijk beter zou zijn voor zijn hoogproductieve koeien. De dagproductie ligt momenteel op 31 kg met 4.55% vet en 3.55% eiwit. Op het melkcontrole

formulier vinden we een gemiddelde productie van 104 dieren, 10172 kg 4.29% vet en 3.47% eiwit en het celgetal is meestal rond de 110-120. De productie is eigenlijk wel beter geweest en Gosse vind dat de kwaliteit van zijn veestapel ook wel beter is geweest. Hij is hiermee dan ook erg bescheiden want wij zien een stal vol beste koeien. De oorzaak hiervan schrijft hij toe aan de melkrobot die hij 14 maanden gebruikt heeft. Die is er 3.5 jaar geleden dan ook weer uitgegaan. Het was niet zijn systeem en er vielen teveel koeien uit, het celgetal liep op en het kiemgetal was een drama. In die 14 maanden zijn er veel oude beste productiekoeien afgevoerd. De jaarproductie voor de robot zat op 11.000 kg en was een jaar later gezakt naar 9500 kg/koe. Voor het robot tijdperk gingen er altijd wel 10 koeien weg voor het leven, daarna is er een periode geweest dat er wat minder jongvee was en alles werd aangehouden, nu is er weer ruim jongvee en is er weer meer dan ruim aanwas.

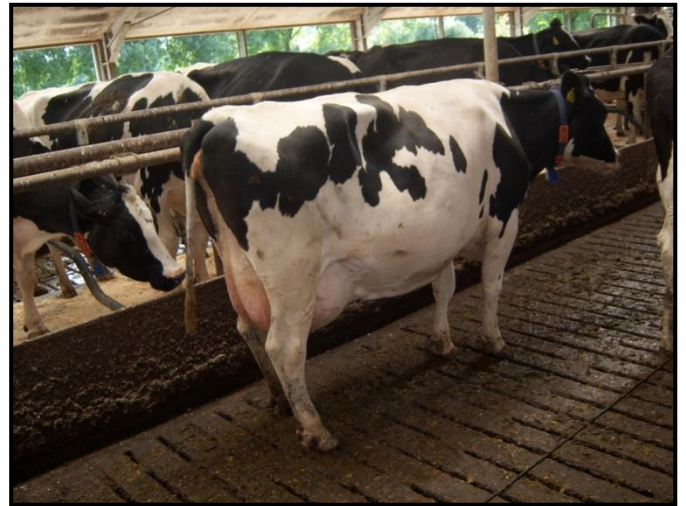
Een Olympic uit een Kian

We lopen langs het voerhek en komen verschillende goede koeien tegen, er lopen Kians voorbij, een stier die hem heel goed bevalt, op de vruchtbaarheid na, ze geven goed genoeg en hij roemt de dikke melk

waardoor ze hoge lactatiewaarden hebben. We zien ook enkele Future's voorbij komen, gemiddeld ontwikkelde maar hele correcte koeien, Gosse geeft aan dat ze niet bij de toppers voor productie behoren. We zien een goede Archibald, Bos Iron, een oude Rudolph en een sterke verse Ford vaars voorbijkomen. Als we Gosse vragen naar de beste stier op zijn bedrijf geeft hij aan dat hij van verschillende stieren goede koeien heeft. Bij de jonge koeien noemt hij Mascol, ze zijn eerst wat licht maar ze groeien er goed in, hij heeft dan ook recent 25 rieten bijbesteld. Ook zien we enkele Raul's die best produceren, ze hebben geen show uiers maar ze werken hard. We zien nog veel meer goede koeien, een Olympic met veel meer stijl dan gemiddeld. Ze komt uit een Kian, een combinatie die vaker gemaakt is omdat er nog meer van lopen. Als laatste zoeken we nog wat Mascol vaarzen en komen nog Flagello's tegen die opvallen door melkopdruk en hoge gehalten. Ook staan ons steeds 2 tochtige koeien in de weg, 1tje is een Cassanova die 3 weken gekalfd heeft, ze is breed en stabiel en hoeft er niet voor te vrezen dat ze in elkaar zakt wanneer ze wordt besprongen. Zo tussen het koeien kijken door blijkt dat er veel Aerostar bloed gebruikt is. Aerostar heeft als stier vader niet de meeste kansen gehad maar die stieren die hij voortbracht waren ook goed. Ook moeten we Bonatus niet vergeten te noemen, er lopen er maar 2 maar ze zijn wel goed!

We komen bij het jongvee aan wat er goed uitziet. Dochters van Kian, Active, TKO, Stilist, Survivor, Olympic, Paramount, Iron, Silk, Virzil, Prince en Tiamo komen te tegen. Als we vragen naar het huidige stiergebruik dan zijn dat enkele uit het rijtje hierboven maar

nu vooral ook Woodstock, Mascol, Legend en Edern. Het gebruik van Kian is wat op een lager pitje gezet, in overleg met Wim wordt er nu goed gelet op dochtervruchtbaarheid, Gosse vindt dat er teveel klokgave koeien waar niets aan mankeert weg gaan omdat ze moeilijk drachtig worden.

Een Kian uit een Starleader

De koeien worden gevoerd met een zelfrijder en krijgen graskuil, maïs, bostel en een krachtvoermengsel. In de krachtvoerbox krijgen de koeien 2 soorten krachtvoer, ook bij de droge koeien is een box geplaatst en daar wordt een opstartbrok gevoerd om ze de transitie periode zo goed mogelijk door te laten komen. De voerkosten bedragen tussen de 5.5 tot 6 cent per kg melk. Gosse noemt de voerkosten zeker niet laag en een zelfrijder zeker niet goedkoop maar het gaat heel makkelijk en hij kan makkelijk even een rantsoentje voor de droge koeien in elkaar draaien. We zitten hier op dure grond, zijn intensief en we hebben hier de mogelijkheid om grond te verhuuren voor bollen. Gezien deze situatie moet je proberen het land zo goed mogelijk te benutten en de dieren zo goed te verzorgen, wat je op voerkosten zou kunnen besparen gaat er aan de andere kant op

gezondheid en arbeid waarschijnlijk weer uit. Het werk wordt rondgezet met hulp van zijn vrouw en er is 5 keer in de week, 1 keer daags een melker. Tot slot nog wat extra bedrijfsgegevens: Er wordt 1.2 miljoen liter melk afgeleverd, 108 koeien zijn aan de melk, de gemiddeld leeftijd is 4.08. Het grondareaal bestaat uit 12.5 ha berm, 40 ha gras en 21 ha maïs in Friesland. Er wordt 20 kg voer per koe aan het voerhek gevoerd aangevuld met krachtvoer uit de automaat.

We bedanken de familie Kalsbeek voor het bezoek, Gosse was heel bescheiden maar Jeroen en ik hebben een stal vol beste koeien

gezien die hun productie makkelijk aankunnen.

Groeten,
Jeroen van Maanen en Jurjen
Groenveld

Een Tugelo uit een Schering

Kijk bij deze koe even verder dan de wat lage rug! Ze is melktypisch en heeft een hele lange nek, ze is breed en stabiel met een best opgehangen uier in een open kruis en heeft spijkerharde benen. Het is een Bonatus uit een Celcius geboren in 2004

Gosse laat een dochter van Flagello uit een Meadowlord zien die momenteel droog staat.

Eén van de Mascol dochters

Aankondiging jaarvergadering

Op zaterdag 27 november om 10.15 wordt de Jaarvergadering van de Triple-A vereniging weer gehouden bij Shortgolf Swifterbant aan de Rivierduinweg 8 te Swifterbant.

Dit jaar is onze hoofdspreker de Amerikaan Phil Hasheider. Phil is aAa analist en tevens schrijver. Hij schreef het boek "Creating Balance Between Form & Function" dat onlangs van de drukpers afrolde. Phil komt vertellen over hoe zijn boek tot stand gekomen is en u allerhande mooie verhalen vertellen over Bill Weeks, zijn Skyway veestapel en het ontstaan van aAa.

Verder zullen er enkele korte columns uitgesproken worden over 60 jaar aAa en 20 jaar aAa in Nederland. Eén van de Columnisten is Jeroen van Maanen die ook voor "Boerderij" schrijft. U ontvangt nog een uitnodiging voorafgaand aan de vergadering over de exacte invulling van de dag.

Bestellen boek Creating Balance Between Form & Function

Het boek gaat over het leven van Bill Weeks, de historie van zijn Skyway veestapel en haar fokkerijinvloed. Een boek over de beginjaren van aAa, de ontwikkeling in 60 jaar en de Nationale en Internationale invloed. Het boek bevat nooit eerder vertoonde foto's van beroemde fokdieren zoals Tidy Burke Elevation en Chambric Esteem plus verhalen van grootse koeien en stieren die weinig mensen weten. Het boek is geschreven in het Engels maar makkelijk leesbaar en bevat daarnaast 550 foto's.

De Triple-A vereniging wil een grote bestelling doen om op deze manier

de verzendkosten te kunnen beperken tot een lager bedrag, de verzendkosten zullen dan \$15 dollar bedragen.

Het boek kost \$74.95 en inclusief de verzendkosten zal dat \$ 90,- zijn. Voor u zal het boek afhankelijk van de koers op het moment van de bestelling tussen de 60 en 70,- euro gaan kosten.

Wilt u ook een exemplaar dan kunt u dit **voor 20 oktober** per e-mail doorgeven aan info@triple-a-vereniging.nl of per telefoon of sms aan Jurjen Groenveld telnr: 06-29179607. Graag even u naam en adres vermelden. U kunt het boek dan tijdens de jaarvergadering meenemen. Na de jaarvergadering zijn er uiteraard ook nog wel boeken te krijgen, als we weer genoeg aanmeldingen hebben kunnen we zo weer een box vol boeken bestellen, er is altijd wel een analyseur die bij u in de buurt komt om hem af te leveren.

Woont u in het buitenland dan kunt u op <http://honeycreekpress.com> ook een boek bestellen. De verzendkosten zijn dan \$25,- .

